

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 73/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 07 listopada 2019 roku w sprawie sygn. akt II K 765/19.			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art 7 k.p.k. i art 410 k.p.k.: - poprzez błędną ocenę materiału dowodowego polegającą na uznaniu, że w dniu 12 sierpnia 2017 roku oskarżony kierował wobec	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

pokrzywdzonego
groźby karalne,
podczas gdy
świadczą o tym
wyłącznie zeznania
pokrzywdzonego
pozostające w
sprzeczności z
pozostałym
materiałem
dowodowym, w
szczególności z
zeznaniaми
funkcjonariuszy
policji,

- poprzez uznanie
zeznań
pokrzywdzonego M.
W. za w pełni
wiarygodne i spójne,
podczas gdy
zeznania te
pozostają w
sprzeczności z
zeznaniaми
funkcjonariuszy
policji, którzy
według zeznań
pokrzywdzonego
byli bezpośrednimi
świadkami gróźb
kierowanych wobec
pokrzywdzonego, a
także z treścią
nagrania zdarzenia
z dnia 19 sierpnia
2019 roku,

- poprzez błędną
i wybiórczą ocenę
materiału
dowodowego
polegającą na
uznaniu, że
pokrzywdzony M.
W. w dacie
opisanych wydarzeń
obawiał się, że
groźby mogą zostać

	<p>zrealizowane, podczas gdy właściwa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że w dacie opisanych wydarzeń pokrzywdzony nie czuł obawy w zakresie możliwości zrealizowania przez oskarżonego jego słów,</p> <p>- poprzez wybiórczą ocenę dowodu z nagrania zdarzenia z dnia 19 sierpnia 2017 roku, polegającą na pominięciu okoliczności prowokacyjnego zachowania pokrzywdzonego oraz jego reakcji na słowa oskarżonego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Podniesiony przez skarżącego zarzut obrazy przepisów postępowania generalnie sprowadzający się do zanegowania oceny materiału dowodowego przeprowadzonej przez Sąd Rejonowy okazał się niezasadny.</p>			

Apelacja nie wykazała w skuteczny sposób, aby rozumowanie Sądu meriti, przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne. Zarzuty przedstawione w apelacji mają w istocie charakter polemiczny i opierają się wyłącznie na wybiórczej oraz subiektywnej ocenie zebranych w sprawie dowodów. Nie można w żaden sposób podzielić twierdzenia skarżącego, iż Sąd Rejonowy dokonał stronniczej i dowolnej oceny wiarygodności zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności osobowych źródeł dowodowych. Stwierdzić natomiast należy, iż Sąd I instancji wnikliwie, zgodnie z art. 410 kpk, rozważył wszystkie dowody, przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 kpk), a w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku,

przekonująco wykazał dlaczego jednym dowodom należało dać wiarę, a innym z kolei – waloru takiego odmówić. Sąd odwoławczy, w pełni zgadza się z przeprowadzoną przez Sąd I instancji oceną przeprowadzonych w sprawie dowodów. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd meriti nie popełnił błędu dając wiarę zeznaniom pokrzywdzonego M. W. (ocena jego relacji jest wyważona - sąd dostrzega istniejący między stronami konflikt, zestawiona w celu zobiektywizowania z innymi dowodami, oraz logiczna) oraz zeznaniom funkcjonariuszy policji świadków H. B., B. T. (świadek tenże na etapie postępowania przygotowawczego wprost relacjonował, że w ich obecności J. W. zachowywał się wulgarnie wobec syna, wyzywał, groził mu, że go wydziedziczy, że odbierze mu przepisany majątek, a powyższe w sposób pośredni jak potrafi zachowywać

się oskarżony nawet w obecności obcych osób) i M. S., a także zeznaniom pracownika (...) A. M. (w jej przypadku choć nie była bezpośrednim uczestnikiem wydarzeń z dnia 12 i 19 sierpnia 2017 roku to jednak posiada wiedzę na temat osoby oskarżonego, jego wybuchowego charakteru, zachowywania się w sposób wulgarny i napastliwy sposób nawet wobec postronnych osób). Brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności tych dowodów osobowych. Zeznania te są bowiem konsekwentne, wzajemnie ze sobą korelują i są przekonujące. Co więcej, zeznania funkcjonariuszy policji – wykonujących obowiązek służbowe, którzy w związku ze zgłoszeniem przyjechali na interwencję, są w pełni obiektywnym materiałem dowodowym do czynienia na ich podstawie ustaleń w

sprawie. Są to osoby postronne, pełnią funkcję publiczną, nie mieli więc jakiegokolwiek racjonalnego powodu, aby pomawiać oskarżonego o czyny, które nie były jego udziałem. Jednocześnie podkreślić też należy, że Sąd Rejonowy, który miał możliwość na rozprawie sądowej bezpośrednio zetknąć się z każdym osobowym źródłem dowodowym (a mianowicie oskarżonym i świadkami) m.in. poprzez obserwowanie ich zachowania, sposobu składania przez nich depozycji. W związku z tym, niewątpliwie umożliwiło to Sądowi wyrobienia sobie poglądu, co do tego, czy dowody te są, i w jakim zakresie, wiarygodne. W tym kontekście, trafnie także Sąd Rejonowy ocenił depozycje świadków D. R. i B. K.. Zważyć również należy, iż relacje pokrzywdzonego M. W. w żadnym razie nie mogą być uznane za kłamliwe i nakierowane tylko na pomówienie

oskarżonego i doprowadzenie do jego skazania, zważając na istniejący pomiędzy stronami spór. W tym kontekście nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż eskalacja nagannych działań oskarżonego (okoliczność skłócenia J. W. z całą rodziną od dłuższego czasu jest faktem bezspornym) spowodowała, że pokrzywdzony obawiając się jeszcze bardziej ekstremalnych czynów ze strony oskarżonego (obawiając się również o bezpieczeństwo zamieszkującej z nim córki), zdecydował się złożyć zawiadomienie. Okoliczność ta wyraźnie wskazuje na to, że nie działał on z premedytacją, w celu pomówienie ojca o postępowania, które rzekomo nie odbywały się z jego udziałem. W odróżnieniu od opisanych wyżej dowodów, wyjaśnienia oskarżonego jawią się jako nieprzekonujące, gdyż nie potwierdzają ich żadne obiektywne

dowody. W szczególności nie podają realnego i potwierdzonego materiałem dowodowym powodu, z jakiego to M. W. miałyby prezentować zupełnie odmienny obraz wydarzeń i bezpodstawnie go obciążać. Sąd meriti w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podał także przekonujące powody, dla których nie dał wiary wyjaśnieniem oskarżonego. Żaden z argumentów podnoszonych w złożonej apelacji nie był w stanie podważyć dokonanej przez Sąd I instancji oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów. Fakt, iż pokrzywdzeni są skonfliktowani z oskarżonym, sam z siebie nie może powodować automatycznej dyskwalifikacji ich zeznań. Wówczas bowiem należałoby wywodzić materialny fakt z formalnej okoliczności, co pozostawałoby w sprzeczności zwłaszcza z treścią art. 7 kpk.

Zauważyć również należy, iż wbrew twierdzeniom apelującego pokrzywdzony nie zachowywał się w sposób prowokacyjny, a powyższe dokumentuje nagranie dokonane przez M. W., który w tym feralnym dniu dążył jedynie do wyegzekwowania opuszczenia posesji przez D. R. i to ze strony oskarżonego padały słowa wulgarne, obraźliwe, a także groźby pozbawienia życia, spalenia. Zważywszy zaś na kontekst formułowanych gróźb względem syna przez J. W., jego uprzednią karalność, brak samokontroli, wybuchowość, agresywność (pomimo podeszłego już wieku oskarżonego), pokrzywdzony mógł odczuwać realną obawę ich spełnienia.

A zatem, Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny na podstawie rzetelnej oceny dowodów, a zarzut ten jest czysto polemiczny

i skoro ocena dowodów i wnioski z niej wypływające były prawidłowe, to zarzut ten jest całkowicie bezpodstawny.

Sąd I instancji dokonał prawidłowej subsumpcji prawno – karnej, uwzględniając całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych rzutujących na wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary. W tym stanie rzeczy, zdaniem Sądu Okręgowego, orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny na poziomie ustalonym przez tenże Sąd (200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 złotych), nie nosi cech rażącej niewspółmierności, jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nade wszystko spełni pożądane cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości

prawnej
społeczeństwa.
Uświadomi
oskarżonemu
nieopłacalność
popelniania
przestępstw.

Bowiem należy mieć
w polu widzenia
i w większym
stopniu uwzględnić
jego motywację
oraz właściwości i
warunki osobiste.
Otóż oskarżony jest
wprawdzie osobą
uprzednio karaną
(przy czym zwrócić
należy uwagę w
kontekście jego
wieku - oskarżony
jest osobą w
podeszłym wieku
ponieważ ma 85
lat - że skazania
dotyczyły zdarzeń
z roku 2017),
a ze sporządzonej
w sprawie opinii
sądowo -
psychiatrycznej
wynika, że w chwili
czynów z powodu
organicznych
zaburzeń
osobowości miał w
stopniu znacznym
ograniczoną
zdolność kierowania
swym
postępowaniem
(zdolności
rozpoznania ich
znaczenia nie miał
ograniczonej).

Wniosek

<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanych mu zaskarżonym wyrokiem przestępstw.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do zmiany wyroku. Wyrok jest słuszny i zasługuje na utrzymanie w mocy.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku</p>		

sądu pierwszej instancji		
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymanie w mocy całego zaskarżonego wyroku.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
<p>Wyrok słuszny, apelacja obrońcy oskarżonego bezzasadna. Sąd I instancji przeprowadził w przedmiotowej sprawie postępowanie dowodowe w sposób wszechstronny i wyczerpujący, a następnie zgromadzony materiał dowodowy poddał rzetelnej analizie i na tej podstawie wyprowadził całkowicie słuszne wnioski zarówno co do winy oskarżonego w zakresie popełnienia przypisanych mu przestępstw, subsumcji prawnej jego zachowań pod wskazane przepisy prawne, jak i w konsekwencji orzeczonych kar jednostkowych i kary łącznej. Przedmiotem</p>		

<p>rozważań zaprezentowanych przez Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku były nie tylko dowody obciążające oskarżonego, ale i dowody przeciwne, zostały one ocenione w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.</p>			
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	<p>Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) ustalono koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu J. W. z urzędu w postępowaniu odwoławczym w kwocie 516,60 złotych, którą zasądzono na rzecz adwokata M. J..</p> <p>W aspekcie stanowiska oskarżyciela posiłkowego M. W. zawartego w odpowiedzi na apelację wskazać należy, iż powyższe</p>	

	<p>należności zostały zasądzone od Skarbu Państwa, albowiem tenże obrońca nie tylko sporządził skargę apelacyjną w przedmiotowej sprawie, ale również reprezentował oskarżonego na rozprawie apelacyjnej w dniu 25 lutego 2020 roku, a koszty nie zostały dotychczas pokryte.</p>	
3	<p>Mając na uwadze niskie dochody oskarżonego J. W., których źródłem jest świadczenie emerytalne w wysokości 1.400 złotych miesięcznie oraz podeszły wiek oskarżonego (85 lat), a także obciążenia fiskalne związane z przedmiotowym skazaniem, Sąd Odwoławczy stosownie do treści art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił go od obowiązku poniesienia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, albowiem w jego sytuacji osobistej i finansowej oraz wobec zobowiązania go do uiszczenia należności sądowych przed Sądem I</p>	

	instancji (w łącznej kwocie 2.000 złotych), dodatkowe wydatki i opłaty stanowiłyby dla niego niewspółmierną dolegliwość.
7. PODPIS	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego J. W..		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 07 listopada 2019 roku w sprawie sygn. akt II K 765/19.		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana